

T U R K I J E.

KONSTANTINOPEL den 11. Februarij.

Offchoon deze hoofdstad, door de nadering van het leger van Ibrahim-Pacha, niet zonder gevaar was, en men in angst verkeerde, is de rust niet verstoord geworden, en de Sultan heeft bijna dagelijks de openbare markten en wandelwegen, vergezeld van slechts weinige personen, bezocht. — In den beginne was men over het algemeen van gediene, dat Ibrahim-Pacha, door de strengheid des jaargetijds en door zijn in den valslag bij Konja geleden verliezen, genoodzaakt zoude zijn geweest den stilstand van wapenen te sluiten, en men was daarop gerekend; doch op de onverwachte tijding, dat Ibrahim-Pacha den 20. Januarij met zijn leger van Konja was opgebroken en over Akseher naar Karama was voortgerukt, werd de Sultan, even zoo wel als het publiek, in nieuwen angst gebracht; gelukkig was dit van korten duur, daar de interventie der Mogendheden den marsch van Ibrahim deed staken en de regten van den Sultan aldus handhaafde. (De interventie werkt in Turkijë ten gunste van het regmatig bestuur, en in Holland ten gunste van het revolutionair bewind. Zou de reden hiervan zijn, dat in het eerste gebied Mahomedanen en in het tweede rijk Christenen wonen, of zou het eigenbelang de drijfveer van deze verschillende wijziging in het regt van interventie zijn?)

— De bevelhebber der gaden van den Sultan, Tychi Ahmed-Pacha, is voor eenigen tijd naar Kieli-Azië vertrokken, om het verstoorde overblijfsel van het turksche leger bijeen te zamelen en naar Konstantinopel terug te voeren. Men ziet thans dagelijks detachementen geregelde en ongeregelde troepen alhier terug komen.

— De opperste Mufti (het geestelijk Oppermagist of de Paus der Mahomedanen, die den geestelijken ban nog kortelings over den opstandigen Onder-Koning van Egypte en diens zoon Ibrahim heeft uitgesproken,) is door den Sultan, uit hoofde van zijne hooge jaren, van zijnen post ontzet, en Islem Effendi is zijne plaats benoemd.

— In deze hoofdstad en in eenige dorpen aan het kanaal blijft de pest voortduren.

I T A L I E.

ROME den 27. Februarij.

De groote verandering, die in ons ministerie of liever in den vorm van hetzelfde is aangekondigd, heeft werkelijk plaats gehad.

— De van het eiland Majorka ontvlugte graaf d'Espagne is te Turin aangekomen.

— Op Korfu heeft den 19. Januarij een wreestlijke aardbeving plaats gehad, waardoor 2 dorpen geheel zijn vernield en vele menschen zijn om het leven gekomen.

D U I T S C H L A N D.

WEENEN den 5. Maart.

De metallieken zijn heden 92½; de 4 pCt. 80½; de bankbiljetten 50, en de bankactien 1226.

— Onze nationale bank heeft de intresen van voorschotten op goud of zilver van 4 tot 3 pCt. vermindert.

— Bijna elke provincie des rijks bezit eene belangrijke forterres ter verdediging. Tyrol alleen heeft tot heden geen ander bolwerk dan zijne valletten met rotsen omzoomd, en den moed zijner bewoners. Evenwel is slechts het noorden van Tyrol op deze wijze beschermd; het zuiden is aan den kant van Italië voor invallen bloot gesteld. Om nu die zijde eenige versterking te hebben, heeft de Keizer bevolen, dat de stad Bozen eene forterres van de eerste klasse te worden moede. Op dezen oogenblik houden de bevelhebbers hier bezig, om het plan daartoe te verwerken. De vestingwerken zullen in dit jaar worden begonnen. (Brixen is eene stad met 15000 inwoners; zij is met bergen omgeven en daardoor welikt tot eene vesting geschikt.)

— De berigten uit Konstantinopel van den 11. Feb., zijn gunstig. De russische vloot zou last hebben, naar den Bosphorus te stevenen, wijl men eerst den afloop der onderhandelingen van Halli-Pacha, te Alexandria, moet afwachten, alvorens de vrede als definitief gesloten kan worden beschouwd, en ook zoo lang de hoofdstad tegen de vijandelijke aanslagen van Ibrahim moet worden verzekerd.

BERLIJN den 8. Maart.

De fransche en engelsche dagbladen gaan voort met berigten mede te deelen, volgens welke, de Polen, zelfs die in het groothertogdom Polen wonen, door Rusland en Pruisen gruwzaam worden onderdrukt. Daar deze dagbladen, door hunne bestendige logens nopens de Poolse zaak, alle vertrouwen hebben verloren, is het onnoodig deze berigten te wederleggen. Eene meulige Polen, welke, volgens die dagbladen, in Siberië in slavernij verkeerden, heeft men daarna ongemoeid in Parijs, in Drésden, in Warschau of in Petersburg wedergevonden. Anderen, die men voorgaf als geen oogenblik voor de vervolgingen verzekerd te zijn, heeft men met posten verscheid gesien. Zulks bewijst de waarheid van die fransche en engelsche berigten.

— De baron Canitz, die zijnen ambtgenoot, den referendaris Natorf, eerst beleedigd en daarna in een duël gedood heeft, is voortvlugtig; doch wordt als moordenaar vervolgd. Naar alle kanten zijn Stekbriefen (opgaven van zijn signalement en bevel tot gevangenneming) gezonden.

FRANKFORT den 10. Maart.

Den 8. dezer heeft de Kroonprins, Mederegent, te Kassel de vergadering der Staten voor het Keurvorstendom Hessen met eene aanspraak geopend.

— Te München is Dr. Oesterreicher, redacteur van het Augsburgsche dagblad, welke uit zijne gevangenis is ontvlugt, veroordeeld, wegens Majesteits beleediging, tot openlijke afbedding of schuldbekenenis voor het afbeeldsel van den Koning, en tot 3 jaren gevangenis.

— Uit Stumpardt schrijft men van den 7. Maart:

De afgevaardigde Uhland heeft, namens de commissie tot het staats-regt, rapport uitgebracht op de koninklijke boodschap omtrent de motie van den heer Pfister, betrekkelijk de besluiten der Duitse Bondsvergadering. De commissie heeft de verwittien, welke den heer Pfister wegens zijn voornemen persoonlijk zijn gedaan, als gegrand bevonden,

om een adres aan den raad van regering voorgesteld tegen dezelfde aanwijzing, om zich te bemoeien met den loop der beradslagingen van de Kamer. Bij het ontwerp van dit adres wordt gezegd: „dat elk lid der Kamer het regt heeft om zich vrijelijk uit te laten over al hetgeen de constitutie kan betreffen, van waar die ook komen moge; dat de Kamer in geen geval met verontwaardiging kan verwerpen eene motie, waarvan zij het drukkend had bezien, en dat zij tegen alle inbreuken op de vrijheid der beradslagingen protesteert.” Vele leden het veran-gen geuit hebbende, dat dit ontwerp van adres gedrukt wierd, om dat elk woord hier van gewigt was, is daartoe besloten.

F R A N K R I J K.

PARIJS den 11. Maart.

Bij ons ministerie heerscht groote drukte nopens de belgische zaak. Men zegt weder, dat ons hof betaking van kosten van België eische voor de twee expeditien. Men spreekt ook van de verdeling van België. De koerier-wissel is levendig. — Ons gouvernement is weder in vrees voor oproer in de hoofdstad, en neemt maatregelen van voorsorg.

— De russische gezant, graaf Pozzo di Borgo, is inmiddels uit Londen alhier terug gekomen.

— De *Moniteur* bevat heden morgen eene koninklijke ordonnantie, waarbij het korps diplomatiek aan eene geleidelijke reorganisatie wordt onderworpen. Tot de eerste klasse zullen behooren de legatien te Londen, Petersburg, Weenen, Rome, Konstantinopel, Madrid en Berlijn. De overige gezantschappen worden in drie mindere klassen verdeeld.

— Den 8. dezer heeft te het dorch van Boulogne wederom een duist plaats gehad, tusschen den heer Barrière, een der hoofd-lidmate van de prefecture de la Seine, en den heer Bourgeois, lid van den stedelijken raad. De heer Barrière heeft het eerst geschoten, doch gemist, waarop zijn partij het pistool in de lucht heeft afgeschoten.

— Te Lemmes, kanton Souilly, is eene vrouw overleden van 106 jaren oud. Zij was in 1731 te Verdun geboren, en had tot haar 70ste jaar in de wijngaarden gewerkt.

E N G E L A N D.

LONDEN den 8. Maart.

Graaf Pozzo di Borgo heeft gisteren deze hoofdstad verlaten. Volgens een onzer bladen, zou hij in het voornamste oogmerk zijner zending, de bijlegging der geschillen tusschen Holland en België, niet naar wensch geslaagd zijn, en zulks uit hoofde van de stiffboedigheid van eene der zoogenamde bemiddelende Mogendheden, die geen mederen weg wil betreden, dan welken dezelve sinds eenen geruimen tijd gehouden heeft.

— Benige onzer dagbladen zeggen, dat de nieuwe Nederlandsche gezant, de heer Dedel, die alhier elken dag verwacht wordt, handeldierder of roegevender zal zijn dan de baron van Zuylen van Nyevelt. Hij zou zegt echter: „Wat ook de personele geschiktheid van den heer Dedel mag zijn, wij gelooven niet, dat zijne instructien gunstiger voor de Belgen zullen zijn dan die van zijne voorgangeren.”

— Te Sheffield heeft in de kerk van een ongeluk plaats gehad, het welk het leven van acht personen heeft gekost. Bij het afsteken van den bak, waarin zich tegen personen bevonden, is de kuiting gebroken en de bak in eenen diep van 300 voeten gesmet. Een van de negen personen was nog levendig, doch had beide armen en een arm gebroken. — In Oporto schijnt de cholera te heerschen en onder de troepen van den Portugeesche verwoesting aan te rigten.

N E D E R L A N D E N.

's GRAVENHAGE den 12. Maart.

De heer Dedel, lastelijk Zr. Ms. buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister bij het hof van Madrid, is gisteren uit 's Gravenhage naar Londen vertrokken.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden zijn de drie ontwerpen van wet, vaststellende eenen sectijs of belasting op de brandstoffen, verworpen, en wel: dat betrekkelijk den turf met 36 tegen 19; dat betrekkelijk de steenkolen met 34 tegen 45; en dat betrekkelijk het brandhout met 47 tegen 2 stemmen.

UTRECHT den 14. Maart.

Uit Luxemburg worden de volgende berigten medegedeeld:

„Men heeft het gerucht verspreid, dat verscheidene professoren van het Athenaeum van Luxemburg het plan hebben, om dat gesticht te verlaten, om elders geplaatst te worden. Deze geruchten zijn onwaar. De kwaadwilligheid heeft er zelfs bijgevoegd, dat ons Athenaeum aan de vermindering is, en dat het getal kweekelingen (scholiers) zoude verminderen. De waarheid is, dat niet alleen geene der professoren denkt om zijnen post te verlaten, maar dat het getal kweekelingen elken dag vermeerderd. Op dit oogenblik hebben verscheidene families, wier kinderen op de Latijnsche scholen te Diekirch en te Virton gingen, schikkingen gemaakt, om hunne kinderen op ons Athenaeum te plaatsen.”

„Tien duizend Belgen zullen zich op fransche en engelsche schepen inscheepen, om zich naar Batavia te begeven en de Hollanders te verlossen. De kanonneerbooten, welke de belgische marine uitmaken, en waarover Mr. Sylvanus het bevel als admiraal voert, zal een gedeelte der expeditie uitmaken, en België zal de kosten betalen. Prijs Leopold niet tevreden met den roem, welken hij te land verworven heeft, vocht hij Leuven, wil ook lauweren op see plukken. Hij is al zeer bekwaam toe; hij is de dapperheid zelve.”

„De stad Gent heeft eindelijk opgehouden in staat van beleg te verkeeren. Na twee jaren ellende, welke de geschiedenis zal ontfangen, is die fabriekstad van het juk der bajonnetten verlost. Zal Leopold ook de fabrikanten aan den gang helpen? Daar is geen twijfel aan, want de men heeft alles voor de welvaart van België over, doch zal het eerst doen wanneer België de Hollandse kolonien zal verlossen hebben, ten einde vooraf een uitweg of afbreuk voor de belastingen te bereyden om te stellen.”

— Uit Lillo schrijft men van den 9. Maart het volgende:
„Gepasfeerden nacht, omstreeks 12 ure, vertoonde er zich eene belgische patrouille aan de Noordsluis van dit fort, die zich in eene laagte bij den dijk hield verscholen; vier van dezelve kwamen uit deze schuilplaats te voorschijn, en trachtten onze posten te bekrulpen, doch werden spoedig door de onzen ondekt; de schildwacht, aan de Noordsluis staande, gaf daarop vuur, hetwelk zij door vier geweerschoten beantwoordden, waarna zij zich in hunne vorige schuilplaats terug begaven, dewelke zij spoedig genoodzaakt waren te verlaten, door het lossen van drie kanonschoten; door de duisternis kon men niet zien welk verlies zij hebben gehad, doch er zijn van ons gelukkig geene geblesseerden geweest.”

— Volgens de berigten uit Brussel van den 11. Maart, hebben verscheidene aanzienlijke Belgen het groot concert, den vorigen dag door het hof gegeven, bijgewoond, en hunne hulde aan de Koningin der Franschen gebragt, hieronder telde men den hertog van Aremberg, de barons d'Hoogvorst, de Stasfart, de Merode en Vilain XIII, den markies de Rodes en hunne gemalinnen. — Deze menschen brengen liever hunne hulden aan vreemdelingen, aan nieuwbakken Fransche en Engelsche vorsten en vorstinnen, dan aan hunne wettige souvereynen: dit heet belgische nationaliteit. Nog liever hadden deze heeren zelve Koning willen worden, adras aan de Merode, van Aremberg, enz.

— De graaf Felix de Merode, de pretendent van den kroon van België, heeft zich verwaardigd zijne nederige hulde aan de vreemdelingen Lodewyk Philips en Leopold, en aan derzelver gemalinnen, te brengen, en tot belooning heeft hij thans een vreemd lintje (*la croix de la légion d'honneur*) uit Parijs ontvangen. In plaats van den belgischen kroon, zal hij nu een buitenlandsch lintje dragen!

— De Koningin der Franschen zal Antwerpen gaan-bezigtigen, en den 18. naar Parijs terug keeren.

— Het *Journal de Perviers* berigt, dat aldaar veel valsche geld in omloop is gebragt, vooral gouden tiengulden-stukken. Het dagblad toont de kenteekenen van de valscheheid aan.

— Het lot van vele revolutie-helden is benijdenswaardig. De alom beruchte de Potter, die, in zijn rijtuig gezeten, te Brussel in triomf over de barrikades werd gedragen, is daarna weggejaagd, en durft in zijn vaderland, het land der rebellie, nauwelijks verschijnen. Don Juan van Halen, die als opperbevelhebber der Belgen, bij de glorieuse revolutie, het paleis van den Prins van Oranje te Brussel betrok, en van daar zijne bevelen uitvaardigde, is ook uit Brussel verjaagd, en was verhuurd naar Spanje te mogen terug keeren, van waar hij verbannen was. Zooera Koning Ferdinand voor eenigen tijd eene algemeene amnestie had uitgevaardigd, begaf don Juan zich naar Parijs en ontving van den spaanischen minister pasen, om zich naar Madrid te begeven. Doch Ferdinand heeft zich bedacht, en wil den man, welke tegen zijnen weldoener, onzen Koning, is opgestaan, en Hoogstdeszelfs paleis te Brussel heeft durven betrekken, niet meer terug hebben. Uit Madrid schrijft men van den 25. Februarij: „Onze minister Zea Bermudez heeft aan den kapitein-generaal te Barcelona, het besluit van Koning Ferdinand gezonden, waarbij aan don Juan van Halen het binnenkomen van Spanje wordt verboden.” — Wat is het lot der revolutionnaire helden benijdenswaardig!

— De belgische dagbladen van den 13. Maart verraden wederom vrees voor de Hollanders. Van Antwerpen heeft men gemeld, dat de Hollandische schepen op de Schelde eene voorwaartsche beweging hadden gemaakt en hierover was men zeer bekommerd; men meent nu en dan ook het kenen te hooren. Ook is men in Brussel niet zonder ongerustheid nopens de tijding, dat Frankrijk andermaal de kosten der expedities van 1831 en 1832 heeft geëischt. De belgische gezant Le Hon had er weder tegen geprotesteerd; doch men vermoedt, dat Frankrijk in plaats van geld, eenige vestingen zoude vorderen. De franche ministers, zegt de *Emancipation*, hebben aan den heer Le Hon van eene nota gesproken, waarin op de verdeeling wordt aangedrongen. Frankrijk wenscht als dan ook een gedeelte van den buit. — Voorts had men in het gelukkige België wederom eenige lijken gevonden van menschen, die van honger en ellende schijnen om te komen. Den 10. Maart, onder anderen, het lijk van eene vrouw voor de kerk St. Michiel, te Gehr; men zeide, dat de ongelukkige door de koude was gestorven.

— Uit Bordeaux deelt men onder dagteekening van den 3. Maart een verhaal mede, hetwelk het gezegde van Buffon zoude wederleggen, dat, namelijk, een tijger, op het zien van menschenbloed, woedende wordt. De heer Martin had in zijne menagerie een zijner tijgers vergramd gemaakt, door hem een stuk vleesch herhaalde malen voor te houden en terug te trekken. De tijger was eindelijk gauwer dan zijn meester, en gaf Martin eenen geduchten beet in zijne hand, zoo dat het bloed er bij afstroomde. Martin bestrafte den tijger, deed het bloed afstroomen, en gaf hem eerst daarna het vleesch, dat voor hem bestemd was.

— De poging, om gelden voor de verdedigers van de Citadel, door eene Loterij, bijeen te brengen, wordt ook alhier angewend, blijkens de volgende aankondiging:

L O T E R I J

van verschillende Voorwerpen, bestaande in *Werkdozen*, *Viesjesdozen* en *Souvenirs*; alle van hout, en door eenen kunstliehebber te Utrecht beschilderd, met oogmerk om de onzuivere opbrengst van dezelve te doen verstreken ten voordeele van de dappere verdedigers der Citadel van Antwerpen en onderhoorige Forten; goedgekeurd bij Besluit van Z. M. van 30. Januarij 1833, No. 70.

Men zal een zoo groot mogelijk getal van inschrijvingen trachten te verkrijgen, tegen dadelijke betaling van eenen gulden voor ieder Lot.

De trekking dezer Loterij zal geschieden in het openbaar, in eene der Zalen van het voormalig Paleis te Utrecht, op Woensdag den 20. Maart 1833, des namiddags ten twee ure, ten overstaan van de Heeren Commissarissen, belast door den Heer Staatsraad, Gouverneur der provincie Utrecht, met de regeling en het toezigt over al hetgene tot deze Loterij betrekking heeft.

De voorwerpen voor deze Loterij bestemd, zijn de volgende:

1. Eene Werkdoos, met landschap.
2. Eene dito, met dito.
3. Eene Viesjesdoos, met vogels.
4. Eene dito, met dito.
5. Eene dito, met vervoertige dieren.
6. Eene dito, met dito.
7. Eene dito, met bloemen.
8. Eene dito, met dito.
9. Eene dito voor Ecaré, met beelden.
10. Een Souvenir voor Visite-kaartjes.
11. Een dito.
12. Een dito.
13. Een dito.

De Rijsten, waarop reeds meer dan 330 onderteekenaars zijn ingeschreven, zullen den 19. dezer des middags om 12 ure gesloten worden, tot welken tijd men de voorwerpen voor deze Loterij, uit 13 Loten bestaande, kan bezigtigen, en op de lijsten inteeekenen bij den Heer Durou, Ontvanger, op de Breestraat, No. 300.

Bij Besluit van den Heer Gouverneur van Vriesland d. d. 28. Decem. ber 1831, no. 1111, belast zijnde met de regeling en het toezigt over de Verlooting van Voorwerpen, vervaardigd uit overblijfselen van de kanonneerboot no. 2, welke Verlooting door den Wel. Edel Gestrengen Heer Mr. C. P. E. Rabide van der Aa, was ondefnomen en tot stand

gebragt, — hebben wij het genoegen te berigten dat genoemde Vaderlandsche onderneming met eenen gewenschten uitslag is bekroond.

De Verlooting heeft plaats gehad op den 25. Julij 1832, ten overstaan van den heer Notaris Mr. J. D. van der Plaats, terwijl uit de rekening en verantwoording ons door den Heer Mr. Robide van der Aa gedaan, en door ons volkomen goedgekeurd is gebleken, dat dezelve heeft opgeleverd een zuiver voordelig overschot van zes duizend vier honderd vier en tachtig gulden acht en negentig cents, welke gelden zullen verstreken ten behoeve van het Nationaal Gedenkteeken ter eere van van Speyk op te rigten, en alzoo gestort zijn bij de daartoe alhier bestaande Commissie.

Wij tekenen het ons tot eenen aangename pligt bij deze, openlijke erkenenis te brengen, aan onzen verdienstelijken stadgenoot, door wien deze Verlooting is ondernomen en tot stand gebragt, en de vele en velerlei werkzaamheden daaraan verbonden zijn verrigt, waardoor niet alleen het bestaande Fonds tot het stichten van een Gedenkteeken met eene zeer aanzienlijke som is vermeerderd, maar pagenoeg negen honderd min en meer belangrijke, meerendeels fraai bewerkte, voorwerpen aanwezig — en in ons Vaderland verspreid zijn, welke door dezelve bezitters, als een aandenken van van SPEYKS heldenfeit, ongetwijfeld zorgvuldig zullen worden bewaard.

Voorts is ter onzer kennis gebragt, dat een verslag dezer Verlooting ter perse is, en spoedig aan H. H. Correspondenten zal kunnen worden verzonden.

Leeuwarden,
den 5. Maart 1833.

W. H. SURINGAR.
J. CATS, Sz.
J. J. VAN VLOTEN.
M. S. DE-WAL.

De Commissie tot het inzamen van gelden ter daarstelling van een Nationaal Gedenkteeken ter eere van van Speyk, binnen Leeuwarden gevestigd, berigt bij deze, dat eene som van zes duizend vier honderd vier en tachtig gulden acht en negentig cents, zijnde de zuivere opbrengst van bovengenoemde Verlooting, is gestort bij den Thesaurier der Commissie, den Heer W. H. Suringar.

Leeuwarden,
den 5. Maart 1833.

De Commissie voornoemd,
M. C. W. DU TOUR VAN BELLINCHAVE,
President.

PRIJZEN DER VOLGENDE EFFECTEN.

AMSTERDAM den 13. Maart 1833.

pCt.		Gebt.	pCt.		Gebt.
NEDERLANDEN.					
2½	Werk. Schuld 46½	46½	5	Cert. te Amst. 65½	65½
5	Geldl. 1832 85	85½	3	dito . dito 43	43½
	Rest. Uitg. do. 1½	1½	5	Gd. Lond. 13½	14½
	Kansbilletten 19½	20		Uitg. Schuld 12	12½
4½	Amort. Sjind. 77½	78½		OOSTENRIJK.	
3½	Dito . dito. 62½	63½	5	Obl. Coll. & Co 91½	92
2½	Losrenten		4	dito . dito	
5	Oorlogslasten 97½	97½	2½	Certificaten	
6	Negot. 1831 101	101½	2½	Neg. Metall.	
6	Schatk.-Bijl. 100½	101½	5	Idem 88½	89½
	Dito van 100		5	do. in Lond.	
4½	Hand.-Maarf. 87½	89	3	Bank-actien	
FRANKRIJK.					
3	Inf. op 't Grb. 79½	79½		Aand. f 100 bij	
3	Cert. dito		3	Rotschild,	
				do. f 250 bij do.	
RUSSLAND.					
5	Ob. H. & Co 97½	98½	5	NAPELS.	
5	do. 1828-1829 98½	99½	5	Cert. in Napels 88½	89½
5	Cert. Inf. 1831 88½	89	5	Neg. in Lond.	
5	Inf. op 't Grb. 65½	66	3	DENEMARKEN.	
6	Certific. dito.			Neg. in Lond. 72½	73
5	Do. te Hamb.		3	ENGELAND.	
5	Do. te Lond.			Geconsolid.	
PRUISSEN.					
5	Loten Rthlr. 50 91½	92½		POLEN.	
5	do. do. 1832.		5	Aand. 1829	
				GRIEKENLAND.	
				Obl. te Lond.	

M E N G E L W E R K.

IETS OVER DE VRIJHAVEN RIOUW. IN DEN INDISCHEN ARCHIEPEL. Uit het belangrijke Werk van den Heere Graaf VAN HOGENDORP, getiteld: *Beschouwing van het eiland Java en de overige Bezittingen der Nederlanders in Oost-Indië.*

Het Nederlandsche etablissement te Riouw (*) is eerst van eenig aanbelang geworden na het verlies van Malakka, hetwelk in 1824, in ruiling van Benkoelen, op de westkust van Sumatra, aan de Engelschen afgegaan is geworden. Sedert dien tijd heeft Riouw, hoezeer het in de nabijheid der Engelsche bezittingen Malakka en Singapore gelegen is,

(*) Het eiland, waarop Riouw zich bevindt, behoort aan den Sultan van Lingga (of liever Lingga,) doch van dit laatste heeft de schrijver niet gesproken, omdat er geen eigenlijk Nederlandsch etablissement is; intusschen verdient het wel eenige nadere melding, dewijl men er de overblijfselen aantreft van het oorspronkelijk Maleidsche volk, hetwelk op de meeste eilanden van den Indischen Archipel slechts als Kolonisten voorkomt, doch op Lingga als de aloude bewoners van hetzelfde, zijnde dit bovendien sedert ruim vijftig jaren ook de verblijfplaats geworden, van de afstammelingen der Maleidsche Vorsten of Koningen, die vroeger op Djohor zich ophielden.

Het eiland Lingga is gelegen onder de evennachtslijn tusschen Sumatra en Bornéo, de hoofdplaats is Kwalla-Daï op den zuidkant van hetzelfde, met eene ruime en veilige reede. Het luchtgestel is er veranderlijk en zeer vochtig, doch werd nogtans als zeer gezond beschreven. Bergachtig en boschrijk, levert dit eiland velerhande soorten van deugdzaam en tot scheepsbouw geschikte houtwerken op, doch geen bamboes; in stede van dit riet, gebruiken de ingezetenen tot het bouwen hunner woningen, de Niebong palm (*caryota urens*) of schoon het minder duurzaam is dan het bamboes. Het gewoon voedsel van de bevolking is het merg van de fagoboom, zijnde de rijstteelt wel in de laatste tijden beproefd, doch zonder goed gevolg. Men schat de hoegrootheid dezer bevolking op negen à tien duizend zielen. De thans regerende Vorst heet Sultan Abdul Rachman Sjah, en deszelfs vertegenwoordiger of Onderkoning te Riouw, (met welke het Nederlandische bestuur in Oost-Indië in meer onmiddelijke aanraking komt,) Radja Iaphar.

Mogten eenige lezers meerdere bijzonderheden verlangen omtrent de geschiedenis, de zeden en gebruiken van het oorspronkelijk Maleidsche volk, zoo kunnen zij dezelve ruimschoots vinden in het XI deel van de Verhandelingen van het Bataviaasch Genootschap Ao 1826, hetwelk eene allerbelangrijkste schets over het eiland Lingga en deszelfs bewoners bevat, geschreven door wijlen den kundigen en verdienstvollen ambtenaar C. van Angelbeek, wiens ontijdige dood in 1825, niet slechts door zijne talrijke vrienden, maar door allen, die een waar belang stelden in de Kolonie, waarvan deze jeugdige ambtenaar door zijne taalkennis, voorbeeldelooze vijft en goede hoedanigheden een der voornameste lieden was geworden, opregtelijk is betreurd.

v. H.

eene groote uitbreiding bekomen, welke nog voor aanzienlijke vermeerdering vatbaar is, omdat het gouvernement het tot eene vrije haven (Koninklijk Besluit van 10. April 1828, no. 104,) verklaard heeft, gelijk vroeger, door de publicatie van 9 Maart 1824 met Malakka was geschied. Maar tot zulk eene wenschelijke uitbreiding wordt vereischt, dat de Nederlandsche handel van zijnen kant eenige pogingen aanwendt, om de groote voordeelen te ontginnen, welke onze bezittingen in den Indischen Archipel kunnen opleveren; en dat men die bedroevende onverschilligheid late varen, welke dien handel, in de jongste vijftien jaren, met zoo weinig belangstelling den snel toenemenden voorspoed en bloei van het Engelsche etablissement Singapore heeft doen aanzien, tot dat dit etablissement schier den ganschen handel van alle de Oost-Indische eilanden tot zich had getrokken! Terwijl wij in de meesten dezer eilanden de kosten van bestuur dragen, rapen onze mededingers er de voordeelen van, alleen ten gevolge van den geest van onderneming en van de groote werkzaamheid, die de kenmerken van hunnen handel en van hunne scheepvaart zijn (†).

Onze Regering doet aanzienlijke en grootmoedige opofferingen, de handel behoort haar daarin te ondersteunen; maar zoo deze hiertoe geene hoogenaaide poging wil aanwenden, zal voorzeker het doel nimmer bereikt worden, en de handel zal dit alleen aan zich zelf en aan zijne langdurige sluimering te wijten hebben. De haven van Riouw, die nu vrij verklaard is, heeft eene allergunstigste ligging, om eene groote stapelplaats te worden, van alle produkten, welke geschikt zijn voor onzen handel in den Archipel, en voor dien met China en het Vasteland van Azië; in geval zich aldaar handelshuizen vestigen, of ten minste agenten plaatsen, met eenen voorraad van al, wat de inwoners van den Archipel noodig hebben en waaraan zelfs men behoefte heeft, zoude zulke een zeer aanmerkelijk vermeerderen, en weldra zouden zij het reeds genoemde Engelsche etablissement op zijde streven, hetwelk sir Stamford Raffles hoogstwaarschijnlijk juist daar ter plaatse grond heeft, omdat hij wel voorzagt, welke voordeelen zijne landgenooten zouden trekken uit den zeer bekrompen gang, dien onze handel, in zijne betrekkingen met onze Oostersche bezittingen, halsstarrig scheen te willen behouden.

Onze bezitting te Riouw ligt op het kleine eiland Tandjong Pinang, hetwelk van het eiland Bintang slechts door een nauw kanaal afgezonderd is: dit laatste gemelde eiland vormt, met de oostpunt van het schiereiland Malakka, de straat van Singapore; het ligt onder den eersten graad van Noorderbreedte, en onder 122° Oosterlengte van Parijs, en behoort, mitsgaders de groep van daaraan onderhoorige eilanden, aan den Sultan van Lingin. Reeds in de 17de eeuw had de Oost-Indische Compagnie traktaten van alliantie met de soevereinen van deze eilanden gesloten, toen omstreeks het jaar 1756 een aantal Boeginesche avonturiers zich daar kwamen nederzetten, en er zulken grooten invloed verkregen, dat de wettige Vorst genoodzaakt was een gedeelte van zijne regten aan eenen Boegineschen stedehouder af te staan. Deze bemagtigde weldra het oppergezag, derwijze dat de laatste dezer stedehouders, Radja Hadji genaamd, zich daarvan bediende, om eenen hardnekkigen oorlog tegen de Nederlandsche Compagnie te voeren en haren handel in den Archipel te ontrusten. Niet voor het jaar 1784 begaf zich een eskader van den staat, onder bevel van den kapitein ter zee J. P. van Bruam, naar Riouw, om de oude verongelijken te wreken en de Vorsten van het land uit het schandelijk juk der vreemde overheerschers te bevrijden. Na dat dit smaldeel Salanggor en Talok Katapang ten onder had gebracht, kwam het op den 22. October 1784 voor Riouw. Eenige vruchtbare oorden en niet zeer opregte onderhandelingen van den Boegineschen stedehouder of onderkoning Radja Ali, den opvolger van zijnen broeder Radja Hadji, die aan eene vroeger te Salanggor bekomena woude overleden was, werden gevolgd door eene algemeene landing op het eiland Mars, aan de monding der rivier van Riouw gelegen, waar de Boeginezen alle hunne magt bijeen verzameld hadden in verschaningen, die door 56 stukken zwaar geschut verdedigd werden. Na een hevig gevecht van eenige uren bleven de onzen overwinnaars en bezitters van dit eiland; het gering aantal Boeginezen, die dit bloedbad ontkomen waren en Riouw hadden kunnen bereiken, verspreidden aldaar zulk eenen schrik, dat Radja Ali het noodig vond het veld te ruimen, en met zijn volk nog in dien zelfden nacht Riouw verliet. De wettige Vorst, Sultan Mahmood, haastte zich toen, om zich aan de Compagnie te onderwerpen; hij sloot, met den bevelhebber van het eskader, die de vertegenwoordiger der Compagnie was, een verdrag, en later (2 November 1784) een vredetraktaat, bij hetwelk hij erkende, dat zijne staten, doot het regt des oorlogs, eene verovering der Nederlanders waren geworden; dat wanneer by die staten van hen behield, hij erkende, dat hij ze van de Compagnie, als een erfelijk leen, ontvangen had, belovende, dienvolgens, gehouwen en getrouwen aan die Compagnie en aan het Nederlandsche bewind in deze gewesten te zullen zijn en blijven. Thans heeft de Sultan van Lingin eenen stedehouder of onderkoning op Riouw, die zijne residentie op het kleine eiland Mars gevestigd heeft.

De voornaamste voortbrengselen van Riouw zijn: masthout, rijst, peper, en vooral gambir (terra japonica,) een artikel, waarvan de aankweeking eene groote uitbreiding bekomen had, doch waaraan de doodslag toegebracht schijnt te zijn, sedert de uitvaardiging van het besluit van den Commisaris-Generaal (du Bus de Ghisignies,) waarbij een zwaar inkomend regt op den invoer van Gambir op Java gelegd wordt; van toen af heeft de prijs van dit artikel op de markten van Java eene daling van bijna een vijfde ondergaan: van f 16 het pikol viel het op f 13. Te Riouw was de prijsdaling naar evenredigheid nog aanzienlijker, zoo dat men vreesde, dat de planters van dit produkt, bijna allen Chinezen zijnde, deze aanplanting zouden laten varen, en door hunne verhuizing, eenen tak van nijverheid, die voor deze bezitting van zoo veel belang was, elders zouden overbrengen. De lieden, die zulk eenen maatregel poogden te verdedigen, en die wellicht de eerste gedachte daartoe geopperd hadden, beweerden dat het verval van Riouw niet daaraan konde toegeschreven worden, omdat de daling der prijzen op Java het gevolg was geweest van den grooten overvloed van gambir aan de markten van dat eiland, op het oogenblik van de verhooging

(†) Indien Borneo, Sumatra, Celebes, enz. Engeland toebehoorden, is het meer dan waarschijnlijk, dat men aldaar in alle havens, waar het vertier der produkten van het moederland voordeel biedt, handelshuizen gevestigd zoude zien, of ten minste zouden de handelshuizen van Europa en Bengale aldaar hunne agenten hebben; terwijl in tegendeel een blik op de jaarlijksche verslagen van den directeur der in- en uitgaande regten op Java, voldoende is, om een denkbeeld van de nietigheid van onzen handel met onze eigene bezittingen in Oost-Indie (Java uitgezonderd) te geven. Men vergelijke in de gemelde rapporten het resultaat van de armzalige uitvoeren van Batavia en van het aldaar gevestigde entrepôt, met de handelsberigten en havenrapporten in de *Singapore-Gazette*!

(§) Karoenen lijnwaden van onze fabrieken, opium, ijzer, staal, staalwerken, lood, glaswerken, lakens, gouden en zilveren pastemen, enz. zijn artikelen, voor welken men alijd een voordeeligen uitweg zal vinden, terwijl de Indische kooplieden er van hunnen kant stofgoud, peper, kaffie, rijst, sago, was, schildpad, benzoin, sotta, ivoor, gambir, vogelnestjes, kamfer en andere voorwerpen voor den handel van Europa en China zullen aanbrenghen.

der belasting. Maar deze gewaande onderstelling werd met onwederlegbare gronden, in een uitmuntend artikel, geplaatst in de *Javafche Courant* van 14. Junij 1828, bestreden en omverre geworpen, terwijl in dit artikel bewezen werd, 10. dat de prijs van de gambir op Java, na de publicatie van het verhoogde inkomend regt, aansloonds eene verhooging van f 3 per pikol bekomen had, en 20. dat de prijsdaling op Java niet vroeger plaats gevonden heeft, dan nadat men aldaar berigt ontvangen had van de prijsdaling op Riouw.

Het personeel der Nederlandsche bezitting op Riouw is niet zeer talrijk; het bestaat uit eenen resident, die tevens militaire kommandant is, eenen secretaris, eenen hoofdontvanger, eenen ontvanger van de uit- en ingaande regten en eenen havenmeester. In 1822 hebben de openbare ontvangsten te Riouw f 125,415.12.14, en de uitgaven f 148,540.15.09 bedragen. In deze som is eene uitgave van f 42,735.01.04 voor het departement van oorlog bevat, en eene andere van f 48,306. voor het onderhoud der inlandische Vorsten, terwijl de kosten van het plaatselijk bestuur niet meer dan f 17,187.15.08 bedroegen. De volgende jaren waren voordeliger, en sedert dien tijd heeft dit etablissement niet alleen zijne kosten kunnen goed maken, maar ook eene aanzienlijke overwinst kunnen opleveren, vooral nadat in 1824 eene derwaarts gezondene Commissie aldaar de huishoudelijke inrigtingen verbeterd had.

A D V E R T E N T I E N.

(434) * * Heden overleed tot onze bittere smart, ons dierbaar en eenig overgebleven kind, GIJSBERTUS, in den ouderdom van dertien jaren en zes maanden, na eenige jaren aan hevige zenuw-toevallen geleden te hebben.

Utrecht
den 30. Maart 1833.

W. J. RENTINK,
Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, en Officier van Genade der eerste klasse.

M. S. RENTINK,
geb. BEKKING.

(435) * * Heden overleed ten huize van den Heer H. Angeltor, Meisjevrouw WILLEMINA BORSKI, in den ouderdom van circa vijftig jaren.

Utrecht 13. Maart 1833.

(436) T H É A T R E F R A N Ç A I S.

* * Lundi 18. Mars 1833, on donnera, à la demande générale, pour la dernière Représentation de Monsieur Firmin, premier Artiste du théâtre Française: LA JEUNESSE DE HENRI V., Comédie en 3 actes de Mr. Alex. Duval, dans laquelle Monsieur Firmin remplira le rôle de Henri V. Suivie de: LE JEUNE MARI, Comédie en 3 actes, de Mr. Mazère, dans laquelle Mr. Firmin remplira le rôle d'Oscar de Beaufort.

(437) * * Bij Rekest aan de Regtbank van Eersten Aanleg te Utrecht, is door Hester Gillot, Weduwe van Cornelis Martinus van den Berg, zonder beroep, wonende te Utrecht, verzoek gedaan, om, aangezien gemelde hare Man, overleden te Utrecht, den 23. Augustus 1826, geene kinderen of bloedverwanten heeft nagelaten, die, ingevolge de Wet, bij versterf kunnen erven, te worden gesteld in het bezit van de Roerende en Onroerende Goederen van denzelfden, en is bij vonnis van gemelde Regtbank op dat Rekest, gewezen den elfden April 1827, behoorlijk geregistreerd, alvorens regt te doen op het verzoek, gelast, dat hetzelfde zal worden bekend gemaakt bij drie afkondigingen en aanplakkingen, op de gebruikelijke wijze.

Voor extract conform,
A. S. VAN HENGELAAR, Procureur.

(438) * * Bij Exploit van den Deurwaarder JACOBUS ALTHEER van den 14. Maart 1833, behoorlijk geregistreerd, blijkt, dat van wege den Wel Ed. Geboren Heer Johannes Willem van Reenen, Lid van de Staten der provincie Utrecht, wonende onder de gemeente Loosdrecht, aan den Heer Officier bij de Regtbank van Eersten Aanleg te Utrecht, is betrekend en kopië gegeven eener acte, waarbij den 9. Maart 1833 ter Grifft van gemelde Regtbank is gedeponeerd eene gecollationeerde kopij van een Koopcontract of Proces-Verbaal van Memorie van Leden en definitieve toewijzing op den tweeden diert maand voor den Notaris Meester Johannes Sanderfon en geminten te Loenen gepasseerd, betrouwelijk geregistreerd, bij hetwelk de Heer Rekenwint is Kooper geworden van EEN HEEREN-HUIS, gekwoerd van ouds No. 63, thans No. 77, met Koershuis, stal en Tuin, staande en gelegen midden in het dorp Loenen, voor de somma van f 2200, boven de lasten en conditien, in eigendom toebehoord hebbende aan en verkocht door Jacob Frederik Wurth, vleeschhouwer, als in hiwelijk hebbende Willemijntje Muller en dezelve, wonende te Loenen, van welk Proces-Verbaal Extract is aangeplakt, alles overeenkomstig de Wet tot zuivering van legale Hypotheken.

Voor Extract conform,
A. S. VAN HENGELAAR, Procureur.

(439) * * Men zal op Zaterdag den 30. Maart 1833, des namiddags ten 5 ure precies, aan het Kantoor van Publieke Verkoopingen, achter St. Pieter te Utrecht, veilen en aan den genoegbiedenden verkoopen:

Een BUITENVERBLIJF, gelègen onder de gemeente Utrecht, even buiten de Catharijnepoort, aan den weg naar Vleuten; bestaande in een goed Woonhuis, voorzien van drie zoo Beneden- als Bovenkamers, waarvan eené behangen en met stookplaats, welke een ruim en vrolijk uitzigt heeft, Keuken en verdere gemakken; voorts een wel aangelegde Tuin, omringd van een muur, met exquisite Vruchtboomen; gemetselde Broeikast en dito annexe Bloemkast, met stookplaats, Koepel, Vollère en Schuur, benevens eene Tuinmanswoning; zijnde de Gebouwen geteekend Wijk L, No. 82, en strekkende alles voor van den weg tot in de Vleutensche wetering. — Dit Perceel kan de week voor de veiling bezigtigd worden van 'smorgens 10 tot des namiddags ten 5 ure, en door den kooper acht dagen na de toewijzing te aanvaarden. Breder bij aangeslagen biljetten, en nader onderrigt te bekomen ten Kantore van den Notaris WIGMAN, binnen Utrecht.

(440) * * TE HUUR, een welingerigt, nieuw opgemaakt HUIS, staande op eenen fatsoenlijken stand binnen Utrecht, bevattende, beneden drie Kamers, Gang, Keuken, Kelder, Plaats en Tuin; boven acht Kamers, Zolder en Vliering, waarvan er acht behangen en vijf met stookplaatsen voorzien zijn; te bevragen bij den Architect Z. VAN DER BIE, op het Oud-Kerkhof, Wijk F. No. 70, te Utrecht.

(441) * * TE HUUR een HUIS, achter het Vleeschhuis, met een Uitzicht in de Lange Jansstraat, voorzien van verscheidene Boven- en Benedenkamers, Keuken, Plaats en Tuin. Te bevragen op het Jans-Kerkhof, Letter G. No. 230.

(442) * * TE HUUR, om terstond te kunnen aanvaarden, 2 bunder, 60 roeden, 25 ellen of ruim 3 morgen allerbest WEILAND, gelegen aan de Blaauw-Capel, even buiten de Werken. Te bevragen bij H. HOUTZAGERS, ten Huize van J. A. Dop, op de Vismarkt, Lt. F. No. 109.

* * Heeren Gecommitteerden tot de Directie van het Zand- en Jaagpad tuschen Onderkerk en Breukelen, zijn voornemens in het Logement aan de Nieuwersluis, op Donderdag den 21. Maart 1833, des middags ten 12 ure, aan te beelden:

10. Het Vernieuwen der beide Houten Vleugels, enz., liggende aan de Tolbrug, bij het Huis, genaamd de Voetangel.

20. Het verrigten van Reparatiën aan het Huis, genaamd de Voetangel; en zulks respectievelijk met de leverantie van alle de daartoe benodigde Materialen en Arbeidsloonen.

De bestekken en voorwaarden van aanbesteding, zullen ter visse liggen, te Amsterdam ter Secretarie van de stad; te Utrecht ter Provinciale Griffie, en in het Koffijhuis den Nieuwen Bak; aan den Voetangel en in het Logement aan de Nieuwersluis.

(444) * * Op Morgen Zaterdag den 16. Maart 1833, des namiddags ten 2 ure precies, zal men aan het Lokaal der Publieke Verkoopingen, achter Sint Pieter, te Utrecht, ten overstaan van den Notaris JAN GIJSBERT BUDDINGH, residerende te Utrecht, in het openbaar veilen en aan de genoeg- en meestbiedenden verkoopen:

No. 1. Eene kapitale HOFSTEDDE, gemerkt No. 126, bestaande in Woon- en Achterhuis, twee Bergen, twee Schuren en verdere Getimmerten, benevens 19 bunders, 25 roeden, 63 ellen Bouw-, Wei-, Hooi- en uitsluitend Boomgaardland, staande en gelegen onder Lopiker-Kapel, gemeente Lopik.

No. 2. Negen bunders, 14 roeden, 33 ellen BOUW-, WEI-, HOOI- en GRIENDLAND, gelegen als voren.

Welke percelen eerst ieder afzonderlijk en daarna in massa zullen worden geveild.

No. 3. Ruim 6 bunders, 80 roeden WEI- en HOOILAND, gelegen onder Oostveen, gemeente Maartensdijk, nabij den Houtzaagmolen.

Te aanvaarden buiten huur, ten aanzien der Getimmerten, met 1. Mei 1833, en ten opzichte der Landen, dadelijk na de toewijzing.

Breder bij aangeplakte Biljetten, en is nader onderrigt te bekomen ten Kantore van bovengenoemden Notaris Buddingh.

(445) * * Men zal op Morgen Zaterdag den 16. Maart 1833, des middags ten 12 ure precies, in het Lokaal der Publieke Verkoopingen achter St. Pieter te Utrecht, Wijk F. Numero 363, ten overstaan van den binnen Utrecht residerenden Notaris NICOLAAS DE GRAAF, in het openbaar veilen en verkoopen:

No. 1. Een perceel allerbest LAND, groot 5 bunders, 96 roeden en 11 ellen, waarvan 3 bunders, 40 roeden en 63 ellen WEI- en HOOILAND, en 2 bunders, 35 roeden en 48 ellen BOUWLAND, gelegen onder de gemeente Maartensdijk.

Door den kooper dadelijk te aanvaarden.

No. 2. Een perceel allerbest WEI- en HOOILAND, groot 2 bunders, 83 roeden en 86 ellen, in twee kampen, gelegen onder de gemeente Bunschoten in den Blikkerspolder.

Door den kooper mede dadelijk te aanvaarden.

En No. 3. Eene hechte, sterke, ruime en goede HUIZING, zijnde eene Herberg, gemerkt Numero 228, met ERF, GROND en TUIN, van ouds genaamd het bonte Paard, thans HET WYDEN VAN PRIESLAND, staande en gelegen aan de Blaauw-Capel, gemeente Maartensdijk, voorzien van verscheidene zoo Boven- als Benedenkamers.

Door den kooper te aanvaarden met primo Mei eenkomende. Alles breder bij biljetten omschreven, en nadere informatie te bekomen bij voornoemden Notaris de Graaf, in de Boothuis, alwaar de voorwaarden van verkoop in tijds ter lezing zullen gereed liggen.

(446) * * Op Morgen Zaterdag den 16. Maart 1833, ten 5 ure nademiddag, zal men aan het Kantoor der Publieke Verkoopingen te Utrecht, achter Sint Pieter, Wijk F. Numero 363, veilen en verkoopen:

No. 1. Eene hechte, sterke en welbetimmerde WINKELHUIZING, ERVE en GROND, staande binnen deze stad, in de Korte Janstraat, Wijk F. No. 117, voorzien van een roffaal Voorhuis, zeer net beplumpeerden Winkel met Schuifglazen, voorts zeven behangen Beneden- en Bovenkamers, waarvan de meeste met stookplaatsen, twee Kabinetjes, ruime Zolder, Keuken, Plaats en twee Kelders.

Kunnende met 1. Mei 1833 worden aanvaard.

No. 2. Een hecht, sterk en bijzonder welgelegen WINKELHUIS en ERVE, staande binnen Utrecht, aan de Westzijde van de Pottelstraat, Wijk C. No. 117, voorzien van een ruim Voorhuis, waarin een Kruidenierswinkel en Slijterij in sterke Dranken wordt uitgeoefend. — Wijders een Kantoortje, drie Boven- en Benedenkamers, twee ruime Zolders, waarvan een tot het opleggen van Koren zeer geschikt is, Keuken, Plaats en zeer ruime Kelder.

No. 3. Een WINKELHUIS, ERF en GROND, staande binnen Utrecht, in de Donkere Gaard, Wijk F. No. 142, voorzien van een Voorhuis, drie Boven- en Benedenkamers, Zolder en Kelder, aan de Gracht uitkomende.

Kunnende met 10. Mei 1833 worden aanvaard.

No. 4. Een WINKELHUIS en ERVE, staande binnen Utrecht, in de Lange Smeesteeg, Wijk A. No. 450, zijnde voorzien van drie Beneden- en Bovenkamers, Keuken, Kelder en Zolder.

Kunnende met 10. Mei 1833 worden aanvaard.

No. 5. Eene BOUWMANS-WONING, met Hooiberg, Schuur, Koe- en Paardenstal en verdere betimmering, mitsgaders ruim 35 roeden LAND, en twee kleine WONINGEN, bij de weck verhuurd; alles staande en gelegen annex den anderen, te Utrecht, buiten de Tolsteegpoort, aan de Oostzijde van den Vaartschen Rijn.

Kunnende met 10. Mei 1833 worden aanvaard.

Breder bij Biljetten, en nader informatie te bekomen, ten aanzien van de percelen Nos. 1, 2, 4 en 5, ten Kantore van den Notaris C. I. NAGTGLAS, en van de percelen Nos. 3 en 5, ten Kantore van den Notaris B. BOERS, beide residerende binnen Utrecht.

(447) * * Openbare Verkoopling, om konstant geld, van eenen destigen, netten en zindelijken INBOEDEL, bestaande in Mahognihouten Kabinetten, Secretaires, Chifonnières, Kasten, Bufets en Stoeien, heldere Spiegels, welgevulde Bedden, Chiffen, Katoenen en Wollen Dekens, Matrassen, Vloerleeden, staande Horologien, eenige Inweelen, Goud en Zilverwerken, Bedden- en Tafellinnen, Porcelein, Aardewerk en Glas, voorts Koper, Tin, Bijk en IJzerwerk, alsmede eene aanzienlijke partij Vrouwenklederen, en eindelijk eene groote verzameling van fraaie en zeldzame Schilderijen, Platen, enz. — Die daar gading in hebben, komen op Maandag den 25. Maart 1833 en volgende dagen, des voormiddags ten 9 ure, te Amersfoort, voor de Huizinge, staande aan de Langestraat, in Wijk Camp. No. 1, laatst bewoond geweest bij wijlen Metusfrouw CORNELIA BLOM, Weduwe van den Heer Frederik Peter Eberhard Davids, alwaar het alles op den 22. en 23. Maart 1833, op de gewone tijden, voor een ieder te zien zal zijn. — Tevens worden bij deze allen, die iets te pretenderen hebben van de nalatenschappen van de genoemde overledene, verzocht, de bewijzen daarvan voorzigtig in te leveren voor den 1. April 1833, ten Kantore van den Notaris LUDOVICUS HONDIUS, residerende te Amersfoort.

(448) * * Op Vrijdag den 29. Maart 1833, des morgens ten 10 ure, zal in het Gemeentehuis van Waarder, nabij Woerden, ten overstaan van den Notaris W. A. VAN ZIJST, te Woerden residerende, publiek worden geveild en verkocht:

Eene kapitale HOFSTEDDE, bestaande in eene hechte en sterke Bouwmanswoning, No. 10, Zomerhuis, Schuur, twee Bergen en verdere getimmerten, met nog een kleiner Woonhuis, mitsgaders 33 bunders, 77 roeden, 44 ellen (volgens de laatste meting) allerbeste Boomgaard-, Bouw-, Wei- en Hooilanden; alles staande en gelegen onder de gemeente van Waarder, in het kanton Woerden.

Waarvan de Landen dadelijk en de Gebouwen met 10. Mei 1833, kunnen worden aanvaard; terwijl de koper de helft der kooppenningen kan gevestigd houden, tegen 5 pCt. 's jaars.

Alles breder bij biljetten omschreven, en nadere informatie te bekomen ten Kantore van voornoemden Notaris van Zijst, te Woerden.

(449) * * Op Vrijdag den 29. Maart 1833, des avonds ten 6 ure, zullen ten overstaan van den Notaris LUDOVICUS HONDIUS, residerende te Amersfoort, als daartoe bij Vonnis van de Regtbank van Eersten Aanleg, zitting houdende te Amersfoort, geveild en aan de meestbiedenden verkocht worden, 14 percelen ONROERENDE GOEDEREN, behoorende tot de nalatenschap van wijlen den Wel Ed. gebo. Heer T. J. van Lilaar, waaronder:

10. De Heeren-Huizinge, nieuw Koetshuis en Huizinge, staande binnen de stad Amersfoort; de Buitenplaats Randenbroek, en eene Garen- en Linnen-Bleekerij, nabij de stad Amersfoort gelegen.

20. Boters-Hofsteden, Daghuurders-Woning, Hooi- en Weiden, in de gemeente van het Hoogland gelegen, mitsgaders Hooi- en Weiden en Boschen, gelegen in de gemeenten van Duits de Haer en Zeventuizen, Bunschoten en Leusden; allen bij vroegere Advertentien van de maanden Augustus, September en October 1832 breder omschreven. — Zijnde voorts het alles bij de Biljetten van verkoop breder omschreven en gespecificeerd. — Terwijl inmiddels nadere informatie zijn te bekomen ten Kantore van den voornoemden Notaris Hondius, bij wien van heden af toegang-biljetten, ter bezigtiging der voorschreven Goederen, verkrijgbaar zijn, en de veilcondities, gelijk ook de kaart der voorschreven Vaste Goederen 10 dagen vóór- en op den verkoopdag zullen ter visse en lecture liggen.

(450) * * PIETER AUGUSTUS VOIGT, Notaris te Breukelen, zal als last hebbende van zijne principalen, op Zaterdag den 30. Maart 1833, des namiddags ten 4 ure, ten huize van D. de Kruiff, Kastelein in het Staten Wapen aldaar, publiek veilen en verkoopen: No. 1. Een alleraangenaamst ZOMER- en WINTERVERBLIJF, genaamd VECHT EN DAM, met deszelfs kapitale HEEREN HUIZINGE, voorzien van vijf behangen zoo Boven- als Beneden- allervrolijkst uitzigt hebbende Kamers, met alle vereischte gemakken; Keukens, Kelder, Kleer- en Turfzolders, Dienstboden- en Mangelkamers, spatieusen Tuin, Koepel, Bloemstak, en wat verder tot een welingerigt Heeren Huis behoort; alles staande en gelegen te Breukelen, aan de rivier de Vecht. No. 2. Een weldoortimmerd WOONHUIS, ERVE en TUIN, geschikt tot eene Tuinmanswoning, annex het vorig perceel, voorzien van alle vereischte commoditeiten, gelegen als voren, aan het water de Danne; deze beide percelen kunnen met primo Mei door den Kooper worden aanvaard en zullen eerst ieder afzonderlijk worden geveild en daarna gecombineerd worden afgeslagen. No. 3. Drie hechte en sterke WOONHUIZEN, onder één dak, met derzelver ERF, GROND en TUIN, mede van alle gemakken voorzien, staande en gelegen onder Breukelen, bij den Oostvaardersmolen, verhuurd tot 1. Mei 1836, om f 100 's jaars.

Alles breder bij Biljetten en des Maandags, Dingsdag en Donderdag vóór den verkoopdag te bezichtigen, mits voor No. 1, voorzien zijnde van een Toegangs-Biljet van den voornoemden Notaris.

De bewijzen van eigendom en veilcondities zullen 4 dagen voor- en op den verkoopdag ten Kantore van gemelden Notaris ter visse liggen.

(451) * * De GEBROEDERS VAN CLEEF, in 's Gravenhage en te Amsterdam, geven uit en hebben aan hunne correspondenten verzonden: I. HENDRIK BACON COLLOT D'ESCURY VAN HEINENWOORD, HOLLANDS ROEM in KUNSTEN en WETENSCHAPPEN, met aantekeningen en bijdragen; vijfde deel, of het EERSTE der WETENSCHAPPEN, in groot 8o. f 4.50. Van het eerste gedeelte, de KUNSTEN bevattende, zijn nog complete exemplaren voorhanden.

II. Mr. J. C. DE JONGE, Archivarius van het Rijk, GESCHIEDENIS van het NEDERLANDSCHE ZEEWEZEN, eerste deel, van de vroegste tijden tot den Munsterschen vrede, met eene kaart, in groot 8o. f 5.50. Hetzelfde werk, op velin papier, in cartonnen band f 7.00.

III. NEDERLANDSCHE MARINE op den eersten Januarij 1833, gedrukt en uitgegeven op last van het Departement van Marine, ten koste en behoeve van het fonds voor oude en gebrekkige Zeelieden, op velin postpapier, in klein 8o. 60 centen.

IV. HANDBOEKJE voor PATENTPLIGTIGEN, of volledige verzameling der WETTEN en VERORDENINGEN op het regt van Patent, vermeerderd met alphabetische tafels, aantekeningen en verwijzingen op derzelver inhoud en verband; zamengesteld met toestemming van Z. E. den heer Minister van Financien, door een der ambtenaren bij dat Departement, in klein 8o. f 1.30.

V. J. F. D'AUMERIE, Med. Doct., HERINNERINGEN uit de CHOLERA-EPIDEMIE te Scheveningen, en proeve eener oplossing der raadsels van de Aziatische Cholera, in groot 8o. f 1.50.

(452) * * Bij S. DE VISSER, Boekhandelaar te 's Gravenhage, is uitgegeven en aan zijne correspondenten te Utrecht, de Boekhandelaar A. F. Blanche en Zoon, verzonden:

R. H. VAN SOMEREN: WAAR MOET HET HEEN? dichtstuk f—

(453) INTEEKENING OP GOEDKOOPE UITGAVEN.

* * Bij den Boekhandelaar IMMERZEEL, te Amsterdam, en bij zijne Correspondenten, kan van heden af worden ingeteekend (tegen f 1.20 voor elk in klein 8o. op best postpapier keurig te drukken deel):

I. Op den vierden druk van het Dagboek mijner Goede Werken, in rekening gebracht bij God tegen den dag der algemeene vergelding, door Mr. R. PERTH, met gegraveerd titelvignet.

II. Den tweeden druk van Jan-Perfekt, of de weg der volmaking, met nieuw geïnventeerde titelvignetten, 2 deelen. Deren geestigen Roman van den schrijver van Willem Hups, (Baron DE WAKKER VAN ZON,) kan men met gerustheid den liefhebbers eener luimige lectuur aanbevelen. En

III. Den tweeden herzien en druk van Hugo van 's Woud, in vier zangen, door J. IMMERZEEL, JUNIOR, met alle de platen van den Heer Bendorp, uit den groot 8o. druk.

Op elk dezer Werken kan afzonderlijk ingeteekend worden tot ultimo Maart; doch wordt de inteekening alsdan stellig gesloten, en de prijs van elk deel met 30 cents verhoogd.

TE UTRECHT, bij VAN DER SCHROEFF & Co. en BOSCH.